

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B2-7C/204/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212225159
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Korčeková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1212225159.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Korčekovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingová 4, Bratislava, proti odporcovi: SR - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na súde dňa 27.09.2012 sa domáhal navrhovateľ vydania medzitýmneho rozsudku, ktorým by súd rozhodol, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava II, pretože tento nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: XXXXXXXXXX dlžníkom P. F., D.. XX.XX.XXXX, (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciu exekučnej veci číslo EX 3734/2011) v zákonom stanovenej lehote. Navrhovateľ sa zároveň domáhal vydania rozsudku, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie 125,- eur z titulu majetkovej škody a 326,39 eur z titulu nemajetkovej ujmy.

Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že navrhovateľ, ako veriteľ zo zmluvy o úvere č.: XXXXXXXXXX, navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníčky P.B. F.. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelil registráciu exekučnej veci číslo EX 3734/2011. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu (Okresný súd Bratislava II) a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, keďže exekučným titulom bolo vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Navrhovateľ uviedol, že rozhodnutie rozhodcovskej komisie, vo vzťahu ku ktorej nebola založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, je úplne iným právnym inštitútom ako rozsudok rozhodcovského súdu. Exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 19.08.2011 (konanie pritom začalo 23.02.2011) a to rozhodnutím o

zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 177 dní). Navrhovateľ zároveň uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní a primel porušovateľa k vydaniu rozhodnutia, keď dňa 02.07.2009, 23.09.2009, 13.11.2009 a 25.02.2010 spísal a podal Žiadosť o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času, dňa 30.08.2010 spísal a podal Sťažnosť a podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prieťahy v konaní a dňa 23.11.2010 a 25.05.2011 opätovne spísal a podal Sťažnosť na prieťahy v konaní a to v nadväznosti na nesprávny procesný postup súdu. Navrhovateľ mal za to, že v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Navrhovateľ uviedol, že mu vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Navrhovateľ vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- eur. Táto suma by nezaťažila navrhovateľa, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonania exekúcie by dodržal zákonom stanovenú dobu. Navrhovateľ uviedol, že výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov a to z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčísliť len s nepomernými ťažkosťami. Hmotná škoda pozostáva zo škody spočívajúcej v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca. Vyčíslenie vychádza z účtovnej agendy, pričom navrhovateľ uviedol, že z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady, resp. pracovné a obchodné zmluvy. Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonania exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ mal za to, že nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy navrhovateľa riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziku insolvenencie povinného, keď neexistoval akýkoľvek účinný vnútroštátny prostriedok nápravy spôsobilý reštituovať vzniknutú situáciu. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa, spôsobilá neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať a spôsobilá u členov riadiacich orgánov navrhovateľa, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Navrhovateľ mal za to, že postup exekučného súdu zamedzil navrhovateľovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára, keď nemohol včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva. Potrebu náhrady nemajetkovej ujmy odôvodnil navrhovateľ požiadavkou na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Navrhovateľ vyčíslil výšku nemajetkovej ujmy s poukazom na doktrínu prijatú ústavným súdom, pričom poukázal na nálezy ústavného súdu sp.zn.: III. ÚS 203/06-25, III. ÚS 235/04-3, III. ÚS 347/05, III. ÚS 142/06-28, III. ÚS 118/06-40, III. ÚS 110/04-55, III. ÚS 125/04-44, III. ÚS 229/04-52, III. ÚS 21/05-30, III. ÚS 190/05-36, III. ÚS 301/05-38 a III. ÚS 82/03-25. Navrhovateľ mal za to, že na každý rok poznačený prieťahmi sa na základe predmetnej doktríny vzťahuje satisfakcia vo výške 660,- eur, t.j. cca 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Odporca s návrhom nesúhlasil, žiadal ho zamietnuť, nakoľko mal za to, že navrhovateľ nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu navrhovateľa s dobrými mravmi, danosť príčinnej súvislosti ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva.

Súd vec prejednal v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa a odporcu, ktorí sa na pojednávanie dňa 30.06.2016 nedostavili, hoci boli riadne predvolaní. Odporca svoju neúčast' neospravedlnil. Navrhovateľ pred pojednávaním zaslal súdu návrh na prerušenie konania a z tohto dôvodu žiadal odročiť pojednávanie. Súd však navrhovateľovi oznámil, že jeho žiadosť o odročenie

pojednávania neakceptuje, nakoľko nejde o dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. Súd pritom vychádzal zo skutočnosti, že navrhovateľ už obdobný návrh na prerušenie konania podal, a bolo už o ňom rozhodnuté uznesením zo dňa 7.5.2015, č. k. 7C 204/2012 - 236, právoplatným dňa 26.5.2016 tak, že jeho návrh na prerušenie konania bol zamietnutý.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zo spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 39Er/446/2011 súd zistil, že na základe žiadosti o poverenie na vykonanie exekúcie zo dňa 7.3.2011, doručenej súdu dňa 10.3.2011, pre exekučný titul - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, č. k. SR 11751/10 vydaného Slovenskou rozhodcovskou, a.s. dňa 8.12.2010 v prospech oprávneného navrhovateľa proti povinnej Oľge Rigovej, nar. 16.8.1963, pre vymoženie 1.149,47 eur s príslušenstvom. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 21.07.2011, č. k. 39Er/446/2011-9, súd žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, nakoľko exekučný titul - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej rozhodcovskej a.s., č. k. SR 11751/10 zo dňa 8.12.2010 priznáva oprávnenému plnenia, ktoré sú vo väčšom rozsahu právom nedovolené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.8.2011. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 11.10.2011, č. k. 39Er/446/2011-18, súd exekučné konanie 39Er/446/2011, EX 3734/2011 vedené súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým zastavil.

Zo znaleckého posudku č.1/2014, vypracovaného na základe objednávky navrhovateľa zo dňa 01.3.2013 Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody navrhovateľa, súd zistil, že úlohou znalca bolo určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach, a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký posudok bol vypracovaný za obdobie rokov 2009 - 2012. Zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému znalecký ústav realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej navrhovateľovi, pričom táto je diferencovaná podľa jednotlivých typov žalôb. Pri žalobe NZP (neskoré rozhodnutie o nevydaní poverenia na vykonanie exekúcie) znalecký ústav vyčíslil sumu na jednu žalobu vo výške 30,76 eur, ktorá pozostáva zo mzdových nákladov 4,15 eur, nákladov na tlač 5,31 eur, nákladov na úpravu informačného systému 13,86 eur, nákladov na poštovné 3,01 eur a nákladov na telekomunikačné služby 4,43 eur.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, účinného v čase namietaného nesprávneho úradného postupu, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona, účinného v čase namietaného nesprávneho úradného postupu, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona v platnom znení pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného

rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 citovaného zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 27 ods. 1 citovaného zákona zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 Exekučného poriadku súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných ustanovení právnych predpisov súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v exekučnej veci oprávneného navrhovateľa proti povinnej P., vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 39Er/446/2011 vydal tunajší súd dňa 21.07.2011 uznesenie, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručení tunajšiemu súdu dňa 10.03.2011. Z uvedených skutkových okolností jednoznačne vyplýva, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 133 dňoch od podania žiadosti. Navrhovateľ sa po tom, čo odporca jeho žiadosti na predbežné prerokovanie vecí nevyhovel, domáhal náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy voči odporcovi z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom ako zodpovednosti objektívnej, je kumulatívne splnenie podmienok, ktorými sú existencia nesprávneho úradného postupu, existencia majetkovej ujmy resp. nemajetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ namietal nesprávny úradný postup súdu v súlade s § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ktorým je porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Súd preto v tomto prípade neskúmal, či došlo k prieťahom v konaní, ale skúmal nedodržanie zákonnej lehoty. Podľa súčasného znenia zákona č. 514/2003 Z. z. všeobecný súd nie je oprávnený skúmať existenciu nesprávneho úradného postupu. Nakoľko však právna úprava zákona č. 514/2003 Z. z. účinná v období namietaného nesprávneho úradného postupu nevyžadovala ako podklad pre ustálenie otázky, či skutočne došlo k nesprávnemu úradnému postupu spočívajúcemu v nedodržaní zákonnej lehoty výsledky vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil

disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, súd dospel v súlade s § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. k záveru, že je oprávnený skúmať existenciu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní zákonnej lehoty. Aj napriek skutočnosti, že exekučný súd nerozhodol o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, dospel súd k záveru, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu tunajšieho súdu, keď exekučný súd nebol lehotou stanovenou v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku viazaný. V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o vykonanie exekúcie. V predmetnom prípade exekučný súd žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého zamietol, pričom pre tento úkon zákon lehotu na rozhodnutie neurčuje. V ustanovení § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného ku dňu podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zároveň uvedené, že 15-dňová lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Z dôvodovej správy k zákonu č. 102/2011 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov a ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov vyplýva, že rozhodcovský rozsudok je exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Pokiaľ teda navrhovateľ žiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu a súd uznesením predmetnú žiadosť zamietol, v danej veci existujú súčasne oba dôvody, pre ktoré sa preto na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nevzťahuje 15-dňová lehota. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že nebol splnený už prvý predpoklad zodpovednosti štátu za škodu, keď nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu tunajšieho súdu porušením povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote.

Čo sa týka druhého predpokladu zodpovednosti štátu za škodu, a to existencie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, súd dospel k záveru, že navrhovateľ ich v konaní nepreukázal. Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal náhrady majetkovej škody predstavujúcej náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky, mal súd za to, že aj v prípade, že by existovala možnosť vzniku škody (ak by došlo k nesprávnemu úradnému postupu), je možné uhradiť iba skutočnú škodu a ušlý zisk, ktorých vznik je povinný navrhovateľ preukázať. Navrhovateľ na preukázanie svojich tvrdení v tomto konaní označil ako dôkaz znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný dňa 17.01.2014 Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia výšky majetkovej škody navrhovateľa. Súd sa oboznámil s obsahom uvedeného dôkazu a zistil, že tento listinný dôkaz nepreukazuje vznik ani výšku skutočnej majetkovej škody v prejednávanej veci vedenej pod sp. zn. 7C/204/2012, ale vyčísluje iba náklady všeobecne - paušálne za pracovné výkony zamestnancov, udržiavanie a správu informačného systému a za administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných okresným súdom Slovenskej republiky v exekučných veciach, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných okresným súdom Slovenskej republiky v exekučných veciach, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na okresných súdoch Slovenskej republiky v exekučných veciach. Súd má za to, že takéto vyčíslené náklady nie sú skutočnou škodou, ktorú bol navrhovateľ povinný v tomto konaní preukázať, nakoľko sa jedná iba o všeobecne vyčíslené náklady a nie o náklady, ktoré boli skutočne, preukázateľne a priamo vynaložené navrhovateľom v tomto ako aj v každom konkrétnom prípade. Dôkazné bremeno preukázať vznik a výšku skutočnej škody v každom konkrétnom prípade zaťažovalo navrhovateľa, preto znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný dňa 17.01.2014 Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave, v ktorom sú všeobecne paušálne vyčíslené náklady pri každej žalobe NZP, nie je dôkazom preukazujúcim vznik a ani výšku škody v tomto konkrétnom prípade. Pokiaľ navrhovateľ uvádzal, že mu vznikla škoda spočívajúca aj v publikačných výdajoch spojených s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovných a telekomunikačných výdajoch spojených s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde, tu súd uvádza, že v exekučnom spise, s ktorého obsahom sa súd oboznámil, sa nenachádza ani jedna urgencia (ani žiadosť o informáciu o stave konania) zo strany navrhovateľa. Keďže navrhovateľ na preukázanie vzniku ani výšky škody dôkazné bremeno neuniesol, súd jeho návrh v časti o náhradu škody zamietol. Súd mal za to, že tu

nejde o prípad, že by výšku uplatneného nároku (výšku škody) bolo možné zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo vôbec (§ 136 O.s.p.), nakoľko navrhovateľ musí mať konkrétne podklady, z ktorých by sa dala zistiť skutočná výška škody (jeho skutočných nákladov) v tejto konkrétnej veci, tieto však súdu nepredložil, ale uplatňoval si paušálne (priemerné) náklady, čo nie je jeho skutočná škoda, ktorá mu mohla vzniknúť v konkrétnom exekučnom konaní.

Navrhovateľ sa taktiež domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože mal za to, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a ak nie je možné túto ujmu uspokojiť inak. Z uvedeného vyplýva, že nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Aj tu platí povinnosť preukázania nemajetkovej ujmy, pretože okolnosť nedodržania zákonnej lehoty, bez osvedčenia skutočností preukazujúcich dopad nesprávneho úradného postupu, jeho vplyvu, následkov na navrhovateľa v rôznych oblastiach pôsobenia, nemá za následok automatický vznik nároku na nemajetkovú ujmu. Konanie o náhradu škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je totiž súdnym konaním, v ktorom platí zásada kontradiktórnosti a unesenia dôkazného bremena účastníkom konania. Z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 467/08 vyplýva, že právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom štátneho orgánu nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie. Predpokladom na uplatnenie nemajetkovej ujmy v súlade s § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. je práve preukázanie následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Medzi prvky nemateriálnej ujmy u právnických osôb patrí povesť spoločnosti, ale taktiež neistota v plánovaní rozhodovaní a problémy spôsobené vedeniu spoločnosti. Navrhovateľ uviedol, že nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Navrhovateľ však svoje tvrdenia nijakým spôsobom nekonkretizoval a ničím nepreukázal. Súd nemôže navrhovateľovi priznať náhradu nemajetkovej ujmy na základe jeho abstraktných tvrdení, keď nepreukázal a nekonkretizoval aké podnikateľské postupy a aktivity boli ovplyvnené. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu vyvolala u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť spoločnosti, súd mal za to, že navrhovateľ nevyužil svoje zákonné možnosti a nielenže vydanie rozhodnutia na súde neurgoval, ale ani nepodal sťažnosť na prietahy v konaní. Navyše súd s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 675/2011 zastáva názor, že nepríjemnosti spôsobené členom vo vedení spoločnosti možno zohľadniť iba v obmedzenej miere, a že v rámci odškodnenia právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnou neprímeranou dĺžkou konania by nemali byť odškodnené aj fyzické osoby, ktoré sa na právnickej osobe nejakým spôsobom podieľajú, nakoľko im nevzniká ujma priamo (nie je daná priama príčinná súvislosť). Súd mal taktiež za to, že nie je prípustné, aby navrhovateľ prenášal podnikateľské riziko vo forme zániku, resp. riziko insolvenčie povinného na súd. Pri posudzovaní formy a výšky nemajetkovej ujmy je potrebné zohľadniť aj jeho podnikateľskú aktivitu. Pokiaľ navrhovateľ poskytuje spotrebiteľské úvery fyzickým osobám s nízkou bonitou, musí byť uzrozumený s tým, že existuje riziko insolvenčie povinného, a že exekučné konanie môže trvať pomerne dlho, čo zo sebou nesie tak vyššie finančné náklady, ako aj psychickú záťaž. Pokiaľ teda išlo o druhý z predpokladov zodpovednosti za škodu, a to existenciu nemajetkovej ujmy súd dospel k záveru, že navrhovateľ ju v konaní nepreukázal.

Súd sa nestotožňuje ani s názorom navrhovateľa, že možno priamo porovnávať nemajetkovú ujmu za nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia s nárokom priznávaným Ústavným súdom Slovenskej republiky za prietahy v konaní. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, na závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a na závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška nemajetkovej ujmy sa preto bude líšiť na základe individuálnych daností prípadu a z tohto dôvodu jej výšku nemožno paušalizovať.

Pokiaľ navrhovateľ v súvislosti s nárokom na nemajetkovú ujmu poukazoval na porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie vecí v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, súd poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 01.03.2012, sp. zn. 9Co/285/2011, v ktorom krajský súd výslovne uviedol, že samotné porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci ústavného súdu. Súd preto nemohol skúmať porušenie ústavného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov a žiadne konanie v ktorom by bol konštatovaný prieťah v konaní sa nevedlo (navrhovateľ to ani netvrdil ani nepreukázal). Je však potrebné zdôrazniť, že aj v prípade, že by sa potvrdilo porušenie základných práv navrhovateľa, aj v tomto prípade by bolo potrebné preukázať existenciu konkrétnej nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ však vznik nemajetkovej ujmy nepreukázal.

Súd mal ďalej za to, že navrhovateľ nepreukázal ani splnenie tretieho predpokladu zodpovednosti štátu za škodu, keď nepreukázal existenciu priamej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom (ak by k nemu došlo) a uplatňovanou majetkovou a nemajetkovou škodou. Ak by aj navrhovateľ vznik majetkovej škody a nemajetkovej ujmy preukázal, navrhovateľ nepreukázal, že by mu tvrdené náklady nevznikli aj tak, nakoľko ako vyplýva z exekučného spisu, exekučné konanie nebolo do dnešného dňa skončené.

Keďže navrhovateľ nepreukázal splnenie ani jedného z predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Keďže úspešnému odporcovi v konaní žiadne trovy nevznikli (aspoň zo spisu nevyplývajú), súd mu ich náhradu nepriznal.

Podaním doručeným súdu dňa 24.6.2016 žiadal navrhovateľ konanie prerušiť. Svoj návrh odôvodnil tým, že na Okresnom súde Prešov sa vedie konanie pod sp. zn. 7C/6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorú podľa žalobného návrhu spôsobil svojou činnosťou Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti navrhovateľke na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom bolo vymožené plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc Európskej únie zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. V predmetnom konaní v postavení odporcov vystupuje navrhovateľ - spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ako odporca v 2. rade a odporca - Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR ako odporca v 1. rade. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 12.3.2015 v súlade s ust. § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o nasledujúcich prejudiciálnych otázkach:

"1./ Či ide o závažné porušenie práva Európskej únie, ak sa vymôže v exekúcii vedenej na základe rozhodcovského rozsudku plnenie z neprijateľnej podmienky v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie?

2./ Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav vecí, môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti navrhovateľky požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?

3./ V prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje navrhovateľka, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na absolútnu nečinnosť navrhovateľky a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?

4./ Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je navrhovateľkou uplatňovaná suma škody, za ktorú má zodpovedať členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?

5./ Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?"

Zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov, ktorého účastníkmi sú zhodne navrhovateľ a odporca v tomto konaní, má podľa navrhovateľa zásadný význam pre ďalší priebeh a rozhodnutie v konaní, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. S poukazom na vyššie uvedené navrhovateľ podal návrh na prerušenie konania v súlade s § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C 6/2010.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že prerušenie konania z uvedených dôvodov je fakultatívne - znamená to, že prerušenie konania podľa tohto ustanovenia nie je povinnosťou súdu (ako je tomu podľa § 109 ods. 1 O.s.p.), ale záleží výlučne na úvahe konajúceho súdu, či konanie preruší. Rozhodujúcim hľadiskom je tu zásada hospodárnosti konania.

V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/204/2012 sa navrhovateľ proti odporcovi domáha zaplata 125,- eur z titulu majetkovej škody a zaplata 326,39 eur z titulu nemajetkovej ujmy pre prieťahy Okresného súdu Bratislava II ako exekučného súdu v konaní pri vydaní poverenia súdному exekútorovi podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom).

Súd zistil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 sa navrhovateľka domáha od odporcov (1.Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, 2. POHOTOVOSTĚ, a.s.) náhrady škody z dôvodu porušenia komunitárneho práva, nakoľko bola voči nej vykonaná exekúcia na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky a vymohlo sa od nej plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky. Obsahom prejudiciálnych otázok, ktoré boli predložené na zodpovedanie Súdnemu dvoru Európskej únie v súvislosti s konaním vedeným na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 nie sú skutočnosti, ktoré sú sporné v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/204/2012, keď aj skutkové okolnosti prípadu vedeného na Okresnom súde Prešov a na tunajšom súde sú podstatne odlišné.

V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaného zákonného ustanovenia má súd v súlade so zásadou hospodárnosti konania za to, že nie je dôvodné a účelné, aby došlo k prerušeniu konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/204/2012 do právoplatného skončenia konania na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, nakoľko zodpovedanie vyššie uvedených prejudiciálnych otázok a ani rozhodnutie Okresného súdu Prešov v predmetnej veci nemá žiadny význam pre rozhodnutie súdu o návrhu navrhovateľa v tomto konaní. Preto súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že obdobný návrh na prerušenie konania už navrhovateľ podal dňa 9.2.2015. Jednalo sa pritom (okrem 1. otázky) o tie isté prejudiciálne otázky. O tomto jeho návrhu už bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 7.5.2015, č. k. 7C 204/2012 - 236, právoplatným dňa 26.5.2016 tak, že jeho návrh na prerušenie konania bol z rovnakých dôvodov zamietnutý. Preto súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o odročenie pojednávania a rozhodol o jeho návrhu na prerušenie konania na pojednávaní spolu s rozhodnutím vo veci samej.

Poučenie:

P o u č e n i e podľa zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) v znení platnom a účinnom do 30.6.2016:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

P o u č e n i e podľa zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v znení platnom a účinnom od 01.7.2016:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to písomne v 2 vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/20160701>>) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku).